

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Inivste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 13. Quid etiam miraculorum patratores poßit humiles facere?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

rectè iudicant, cùm in se iudicant esse vilitatem; quid non malis, impijs, sceleratis, superbis, illis, qui iustitiam pro magnitudine munerum vanalem exponunt, & tantarum sunt iniuriarum fautores, erit faciendum? quas non habebant causas se usque in infernum humiliandi? Habent sanè, sed rarò se humiliant, vt etiam hinc sint deteriores. Iam enim boni esse inciperent, si de se sentirent malè; quia verè sentirent. Sed veritas in illis non est; verum non vident. Odit ergo illos Deus, quia odit vanitatem; sicut amat humiles, quia amat in humilibus veritatem.

§. XII.

Quid etiam miraculorum patratores possit humiles facere?

Enimuerò hic ipse inanis gloriæ metus in Sanctis quoq; humilitatem conseruat. Qua *Gregor.* de causa D. Gregorius ad Augustinum Anglorum Episcopum ita scribit: *Scio quia omnipotens Deus, per dilectionem tuam, in gente, quam eligi voluit, magna miracula ostendit. Unde necesse est, vt de eodem dono caelesti, & timendo gaudeas, & gaudendo pertimescas. Gaudeas videlicet, quia Anglorum anima, per exteriora miracula ad interiorem gratiam pertrahuntur:*

*buntur: pertimescas verò, ne inter signa, qua
 fiunt, infirmus animus, in sui presumptione se
 eleuet; & unde foras in honore attollitur, inde
 per inanem gloriam, intus cadat. Addit idem
 alias duas causas, ob quas animi tumor,
 possit reprimi, etiam in illis qui miracula
 perpetraverunt. Restat, inquit, ut, inter ea,
 qua operante Deo exterius facis, semper te in-
 terius subtiliter indices, ac subtiliter intelligas, &
 temetipsum, qui sis, & quanta sit in eadem gen-
 te gratia, pro cuius conuersione etiam faciendo-
 rum signorum dona percepisti. Et, si quando
 Creatori nostro, seu per linguam, siue per opera
 reminisceris deliquisse, semper hac ad memo-
 riam reuoces, ut surgentem cordis gloriam me-
 moria reatus premat: &, quidquid de faciendis
 signis, acceperis, vel accepisti, hac non tibi, sed
 illis reputes donata, pro quorum tibi salute colla-
 ta sunt. Triplicem ergo humiliandi sui caus-
 sam habent, qui miraculis effulgent. Prima
 est, metus ipse superbiendi, de quo paulò
 priùs. Altera est, quòd miraculorum pote-
 stas sit gratia gratis data, non ad sanctita-
 tem patrantis augendam, sed ad utilitatem
 proximorum: unde etiam, qui non sunt
 sancti, subinde miracula possunt facere: ut
 de ipso Iuda proditore docent, qui eum,
 cum*

eum ceteris Apostolis, aiunt dæmonia eie-
cisse. Certè ex ipsis damnandis, quidam
dicent, in illa die: *Domine, Domine, nonne in* Matth. 7.
nomine tuo prophetauimus? & in nomine tuo 22.
dæmonia eiecimus, & in nomine tuo virtutes
multas fecimus? Quid prodest homini diui-
tem esse in alios, pauperem sibi? immò, *quid* Matth. 16.
prodest homini, si vniuersum Mundum lucre- 26.
tur, anima verò suæ detrimentum patiatur?
Sæpe quis alterum ad fidem Catholicam ad-
ducit, & ipse fit hæreticus. Sæpe quis con-
fessione, aut exhortatione colloquij suæ al-
terum ad pœnitentiam, continentiam,
æquitatem impellit, & ipse pœnitenda facit.
Atque hæc est tertiâ causa, ob quam se se
demittunt, qui magna, immò & qui mira-
cula efficiunt. Sciunt enim, se non tantùm
miracula, sed etiam peccata fecisse; eaque
propter superbiendum non esse, eùm pec-
catum sit ipsorum, miraculum Dei. Neque
alij intumescunt, quando aliquid præclari
præstant, scelerum suorum memores. Cur
enim turgeant, si homini dederint rosam,
qui Deo dederint alapam; aut, si non dede-
rint, fortè adhuc daturi sint? Has ergo ob
causas se meritò omnes, infra omnes depri-
mere possunt, vt cunctis sint superiores, qui

S. Ambr. se se nullis anteponunt. *Nihil excelsius humi-*
 lib. 7. sup. *litate*, ait S. Ambrosius, *qua quasi semper su-*
 Luc. *perior nescit extolli, quia nemo id affectat, quod*
infra se iudicat.

§. XIII.

Recordatio peccati remedium est humilitatis.

Volater. Volaterranus alijque referunt, multos
 lib. 21. mortales bello captos, aut quia fides eorum
 Sab. lib. 5. suspecta esset, ad pedes Friderici I. Imp. ex
 En. 9. Po- Cisalpina Gallia in Germaniam redeuntis
 lyd. lib. 7. supplices iacuisse, *albis vestibus* amictos, ve-
 niamque petijisse in patriam abeundi. Qua
 impetrata, postliminiò reuersi, voto, in
 eo habitu perseuerasse dicuntur; lanificio &
 orationibus dediti. Vnde *Humiliaterrũ Ordo*
 nomen traxit, postea ab Innocentio III.
 primùm, inde ab alijs Pontificibus confir-
 matus. Hic Ordo, etsi postea alia passus,
 interierit, spirituali tamen modo reuiuif-
 cit. Nam omnes pij sanctiq; homines inde
 sunt humiles, vnde humiliati. Memine-
 runt quippe, se olim in captiuitate damo-
 nis, Deoq; perfidos fuisse, & , in primis
 Parentibus; præuaricatos, in Baptismo, in
 Pœnitentiæ sacramento, supplices veniam
 potestatemq; cælestis patriæ adeundæ con-
 secutos. Quare, quidquid postea præclari
 gerunt,